Opłata uiszczona ryczałtem.
Rok II. Nr. 5. Marzec 1937 r. Cena 20 gr.

GŁOS HANDLOWO-PRZEMYSŁOWY

Organ Związku Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego w Sosnowcu.
Redakcja i Administracja: Sosnowiec, Mościckiego 15, Tel. 6.17.40

Opłata uiszczona ryczałtem.
Rok II. Nr. 5. Marzec 1937 r. Cena 20 gr.

GŁOS HANDLOWO-PRZEMYSŁOWY

Organ Związku Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego w Sosnowcu.

Nie spekulować na kupcu i konsumencie.

W ostatnim czasie drożyzna zboża przekroczyła znacznie rozmiary koniukturalnej zwyżki, w związku ze stale poprawiającą się sytuację gospodarczą. Gdy kilka miesięcy temu nastąpiła zwyżka cen płodów rolnych, to powitano ją naogół jako czynnik ożywiający i twórczy bo oczywistym jest, że przez zwiększenie cen płodów rolnych zwiększa się rynek zbytu towarów, co odczuwa przede wszystkim rzemiosło ihandel.

W jednym z poprzednich numerów poruszaliśmy już sprawę drożyzny i zwyżki cen jednak musimy do tej sprawy raz jeszcze powrócić z tego względu, że ostatnio dotknęła ona nie tylko konsumenta, ale również i kupca detalistę. Z własnego doświadczenia wiemy doskonale, że konsument widzi tylko źródło zła u sklepikarza. A tymczasem leży ono zupełnie gdzieindziej.

Przede wszystkim rozpiętość cen istniejąca pomiędzy tym co otrzymuje rolnik, a co płaci spożywca, jest rezultatem długiego łańcucha pośredników. Ale to już wynika z wadliwej organizacji sprzedaży płodów rolnych.

Jednak ujmując zagadnienie drożyzny nie na płaszczyźnie własnych interesów, ala interesów ogólnych, musimy skonstatować że obecnie znajdują się pewne jednostki, które „robią drożyznę". Takie stanowisko i nastawienie do interesów gospodarczych Polski należy bezwzględnie potępić. Wiadomym jest, ze w budzecie niezbyt zamożnego człowieka na całym świecie i wogóle na przestrzeni całych dziejów główna część stanowi wydatki na pozywienie i odzież. Oprócz tego dzisiejszy obywatel w Polsce ponosi wydatki dość pokaźne na rzecz instytucji użyteczności publicznej, monopolów oraz skartelizowanych artykułów pierwszej potrzeby.

Zarobki tymczasem pozostają niezmienione i sztywne już od kilku lat. W ten sposób powstaje niewspółmierna dysproporacja między tym co się zarabia, a co się wydaje. Szczególnie daje się to zauważyć na terenie Zagłębia Dąbrowskiego, którego ludność przewaznie składa się z elementu robotniczego i szerokiej rzeszy, zle uposażonej inteligencji.

Dość wskazać chociazby np. na ostatnią zwyżkę cen chleba — artykułu pierwszej po-

trzeby. Ujmując sprawę tę z naszego stanowiska — to musimy stwierdzić, że na zwyżce ceny chleba ucierpiał nie tylko konsument, ale i kupiec — detalista. Faktem jest, że na 3 tygodnie przed podrożeniem chleba, kupiec sprzedawał chleb po tej samej cenie, po której kupował. W najlepszym wypadku zarabiał jeden grosz. Taki stan rzeczy odbija się niezmiernie ujemnie na stanie materjalnym drobego kupca. Drobny kupiec sprzedaje najwięcej artykułów monopolowych — cukru i nafty, na których to artykuł osiąga bardzo mały zysk. To też należało by sprawę sprzedaży chleba uregulować, ograniczając się oczywiście tylko do terenu lokalnego gdyż w innych miejscowościach może to być już złe. Poprostu proponujemy, aby kupiec otrzymał 10 proc. od ceny sprzedażnej. Kwestję tę podnosiliśmy już kilkakrotnie na różnych konferencjach gospodarczych i będziemy je podnosić, bo uważamy ją ciągle za aktualną.

Jeśli często przeciwstawiamy się regulowaniu cen środkami administracyjnemi, bo to mija się z istotnym celem walki przeciwko drożyznie, to jednak sprawy ceny chleba nie można przedstawić naturalnemu biegowi, bo znajdują się jednostki lub różne kliki osób, którzy poprostu „robią drożyznę" i w ten sposób spekulują na kupcu i konsumencie.

Jasnym jest, że taka swoboda spekulowaniem niszczy gospodarcze placówki kupieckie, które nie są odporne na takie „posunięcia" ze strony różnych karteli zbożowych, które obecne ożywienie gospodarcze chcą wyzyskać na swoją korzyść.

W takich wypadkach władze powinny występować zawsze z całą energią, aby przeciwstawić się przeciwko takim różnym zakusom spekulacyjnym na kieszenie kupca i konsumenta.

Jeśli zwyżka cen ma postępować, to powinna nie odbywać się gwałtownymi skokami ale równomiernie, aby nie wywołać niepokoju i zamętu w stosunkach gospodarczych.

T. SIWECKI.

W teorii i w praktyce.

W końcu roku ubiegłego na skutek usilnych starań Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupieckich w Warszawie zostały przyznane kredyty dla kupiectwa polskiego w wykości 1,300,000 zł. Kredyty te miały być następnie rozdzielone między drobne zorganizowane kupiectwo chrzęścijańskie za pośrednictwem Banku Związku Spółek Zarobkowych.

W pierwszym rzędzie miały być brane pod uwagę firmy. znajdujące się rzeczywiście w trudnym położeniu, w których uzyskana pożyczka istotnie mogłaby się przyczynić się do poprawy zagrożonego warsztatu pracy.

Mówiąc o stronie technicznej tego kredytu, to naogół był on tani — bo oprocentowany tylko 7 i pół proc., oraz płatny w czterech ratach półrocznych. Pożyczki miały być udzielane poszczególnym firmom w granicach od 100 zł do 1600 zł z tym, że w stosunku do poważniejszych firm. mogły być indywidualnie stosowane normy nieco wyższe.

Fakt uzyskania takiego kredytu, chociaż nie w takiej sumie jak się zgodnie spodziewano, posiadał duże znaczenie dla kupiectwa prowincjonalnego, któremu w pierwszym rzędzie te pożyczki miały być udzielone.

Ponieważ na terenie Sosnowca istnieją trzy organizacje kupiectwa chrześcijańskiego, prawo o wydaniu opinii o (firmie, wnoszącej podanie o pożyczkę, miało tylko Stowarzyszenie Kupców Polskich w Sosnowcu.

Na miasto Sosnowiec zostało przyznaczone 70,000 zł. Była to suma o stosunkowo niska, jeśli się zważy, że Sosnowiec—co bądź— jest miastem wybitnie handlowym i przemysłowym. W ostatnim czasie —jak się dowiadujemy—przyznano jeszcze 100.000 zł.

Jednak nie będziemy się tutaj zajmowali, czy suma ta była mała — czy nie, chodzi nam głównie o to, jak zostało rozdzielona i kto ją otrzymał. W tym właśnie miejscu dotykamy sedna sprawy.

Jak wiadomo, na terenie samego tylko miasta Sosnowca istnieje kilkaset sklepów chrześcijańskich, w tym przeważnie sklepy kolonialno-spożywcze. Sklepy te już od kilku lat znajdują się istotnie w ciężkim położeniu, na dowód czego wystarcza tylko przejść się po nich, aby się przekonać o ich stanie materjalnym.

Pochodzi to stąd, że towar w tych sklepach został poprostu „rozebrany" — że się tak wyrażę — i nie wpłacony. Teraz zaś w związku z poprawiającą się koninkturą gospodarczą brak jest odpowiedniego kapitału, aby przynieść obroty do stanu poprzedniego Na przeszkodzie temu stoją naogół dość duże zaległości podatkowe i inne, to też pomoc w formie takiej pożyczki długoterminowej naprawdę przyczyniła by się do powiększenia obrotów i do ożywienia tych placówek.

Wiadomo przecież, że stoją one w posterunku w walce z żydowską konkurencją która korzysta z dużych i bezprocentowych kredytów. Otóż, jak się dowiedzieliśmy, z sumy 70.000 zł na terenie Sosnowca wzięło dotychczas pożyczkę tylko kilkanaście osób nagół dość zamożnych. Udzielanie pożyczki jedynie kupcom zamożnym z pominięciem kupca biednego, w zasadzie mija się z celem jakiemu pożyczka ta miała służyć.

Nie wiemy czy to się dzieje nieświadomie, — czy też jest tu zła wola pewnych ludzi. Nam zdaje się, że jest to zła wola. Wydaje nam się bardzo realnym, że przyznanie w dużej części kredytów drobnemu kupiectwu chrześcijańskiemu przyczyniłoby się z pewnością do jego poprawy.

Bo ile stan obecny będzie nadal trwał, to przypomina się mimowoli pewna anegdota o skąpcu, który myślał że dając fałszywe monety żebrakowi, spełnił swój obowiązek wobec bliźniego.

Sit.

Licytacja wbrew wyrokowi sądu.

W „Depeszy" z dnia 11 stycznia b. r. czytamy co następuje:

Metody przy ściąganiu podatków i danin budzą nieraz poważne zastrzeżenia. Zdarzają się wypadki ściągania po kilka razy jednej i tej samej opłaty, był naprz. wypadek wystosowania nakazu zapłaty do zmarłego przed kilku laty człowieka, przy czym urzędnik napisał Do ś.p... „Głos Narodu" z dn. 7.I-b. r. donosi o wypadku przeprowadzenia licytacji przez władze skarbowe wbrew wyrokowi sądu:

Sprawę tę rozpatrywać będzie Cywilny Sąd Okr. w Krakowie, a dotyczy ona księcia Jerzego Lubomirskiego, właściciela Kępy Rzerzyckiej w pow. tarnobrzeskim. Na poczet zaległości przybyły do majątku ks. Lubomirskiego urzędnik skarbowy obłożył sekwestrem 10 tys. kg. szyn, przygotowanych do budowy kolejki wąskotorowej. Ponieważ tego rodzaju przedmioty nie podlegają zajęciu, w myśl odnośnych przepisów, właściciel wniósł odwołanie do wyższej instancji władz skarbowych, a gdy to nie pomogło, odwołał się do sądu w Rozwadowie i tam sprawę wygrał.

Wbrew wyrokowi sądu władze skarbowe przeprowadziły licytację szyn i towar wartośoi około 18.000 zł sprzedały za śmiesznie niską cenę około 1600 zł.-

Obecnie ks. Lubomirski zaskarżył Skarb Państwa i domaga się wynagrodzenia za szkodą, jaką mu wyrządziły władze skarbowe przez przeprowadzenie licytacji wbrew wyrokowi Sądu.

Zwiększenie możliwości dopływu nowych sił do pracy.

Według obowiązujących do niedawna przepisów skarbowych przedsiębiorstwom handlowym III kategorii podatkowej wolno było zatrudniać conajwyżej jednego subiekta, zaś przedsiębiorstwa handlowe IV kategorii wogóle nie mogły korzystać z pracy subiektów. Uchybieniy tym przepisom powodowało konieczność wykupywania świadectw przemysłowych wyższej kategorii.

Powyższy stan rzeczy z jednei strony wysoce utrudniał sklepom zaangażowanie potrzebnej ilości sił pracowniczych i zmuszał do ograniczeń, a zdrugiej strony odbijał się ujemnie na młodzieży, kończącej szkoły handlowe, która miała w ten sposób nader ograniczony dostęp do pracy w handlu i to w najlicz niejszej III kategorii przedsiębiorstw handlowych.

Zasadniczą zmianę dotychczasowego stanu rzeczy przynosi rozporządzenie ministra skarbu z dnia 11 grudnia 1936 r., obowiązujące od dnia 1 stycznia 1937 r. które postanawia, że przedsiębiorstwa handlowe III i IV kategorii podatkowej będą mogły zatrudniać bez obowiązku wykupienia wyższej kategorii świadectwa przemysłowego absolwentów szkół handlowych wszelkich typów i stopni — traktowanych do lat dwuch od daty ukończenia szkoły przez przepisy skarbowe, jako praktykanci.

Ażeby jednak niczem nie ograniczać wspomnianych absolwentów, ani w zakresie wynagrodzenia, ani w zakresie pracy, rozporządzenie wyraźnie postanawia że omawiana ulga stosuje się przy zatrudnieniu tychże absolwentów bez względu na rodzaj pełnionej funkcji.

Tak szerokie postawienie sprawy umożliwi kupcom przyznawanie zatrudnionym przez siebie absolwentom szkół handlowych pełnego wynagrodzenia, odpowiadajacego istotnej wartości ich pracy oraz powierzenie im już to funkcji pomocniczych, już to ewentualnie po kilku miesiącach praktyki — samodzielnych funkcji subiekta, księgowego, kasjerki, akwizytora i t. p.

Należy sądzić, że kupiectwo we własnym interesie wykorzysta omawianą ulgę, ażeby uzupełnić stan swego personelu, przez angażowanie absolwentów szkół handlowych — bez narażania się na dopłatę do świadectwa przemysłowego. Zyska na tym przedsiębiorstwo zwłaszcza wobec wzrostu obrotów handlowych, a ponadto kupcy spełnia swój obowiązek wobec bezrobótnej, a fachowo do handlu przygotowanej młodzieży.

Nowe rozporządzenie o państwowym podatku przemysłowym.

Ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr 9) rozporządzenie wykonawcze Min. Skarbu o państwowym podatku przemysłowym wprowadza szereg ważnych zmian, które ze względu na duże znaczenie dla sfer gospodarczych niżej podajemy:

Wszelkiego rodzaju zakłady utrzymywane przez przedsiębiorstwo przemysłowe poza lokalem zakładu przemysłowego w celu sprzedaży wyrobów własnej produkcji uważa się za oddzielne zakłady handlowe, wymagające nabycia oddzielnych świadectw przemysłowych.

Sprzedaż produktów własnego wyrobu dokonywana w tym samym lokalu, gdzie się mieści zakład przemysłowy, nie stanowi oddzielnego przedsiębiorstwa nawet w razie przeznaczenia specjalnego pomieszczenia dla prowadzenia sprzedaży produktów własnego wyrobu — pod warunkiem jednak, aby pomieszczenie to znajdowało się w granicach lokalu zakładu przemysłowego. Oddzielenie pomieszczenia, w którym prowadzona jest sprzedaż od pomieszczeń, w których mieści się zakład przemysłowy, ścianą, sienią, schodami, korytarzem, podwórzem i t. p. lub dokonywanie sprzedaży na terenie tej samej nieruchomości, w której znajduje się zakład przemysłowy, nie stanowi przeszkody do uznania, że sprzedaż dokonywana jest w lokalu zakładu przemysłowego.

Urzędy skarbowe mogą udzielać zezwoleń na nabywanie półrocznych świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw wykonywanych sezonowo w uzdrowiskach.

W wypadku zgubienia świadectwa przemysłowego prośbę o wydanie zaświadczenia, stwierdzającego, że na prowadzone przedsiębiorstwo zostało nabyte świadectwo, przemysłowe, należy wnieść w ciągu 60 dni od dnia zagubienia świadectwa przemysłowego lub karty rejestracyjnej.

Świadectwa przemysłowe kat. I przedsiębiorstw handlowych obowiązane są nabyć jedynie domy składowe. Wszelkie inne przedsiębiorstwa przyjmujące towary na skład obowiązane są do nabycia świadectw przemysłnwych: 1) kat. I przed. handl. przy obrocie ponad 400 tys. zł rocznie, 2) II kat. przy obrocie ponad 100 tys. zł do 400 tys. zł 3) III kat. przy obrocie ponad 20 tys. zł do 100 tys. zł i 4 kat. IV przy obrocie do 20 tys zł.

Przedsiębiorstwa ekspedycyjne-przewozowe, przechowujące towary w związku z wykonywanymi czynnościami wchodzącymi w zakres ich działalności, nie mają obowiązku nabycia odrębnych świadectw przemysłowych na przechowywanie towarów. Ważnym jest iż powyższe rozporządzenie, które weszło w życie z dniem 29 grudnia 19 6 r., ma zastosowanie począwszy od roku dodatkowego 1936.

Zajmowanie przedmiotów nie będących własnością płatnika.

Związek Izb Przemysłowo-Handlowych wystąpił do Min. skarbu z wnioskiem o wydanie zarządzenia w kwestii odpowiedzialności rzeczowej przedmiotów stanowiących własność osób trzecich, za należności płatnika. Powyższy wniosek idzie w kierunku ustalenia zasady, iż te przedmioty, co do których bezsporną jest okoliczność, że nie są one własnością płatnika, nie mogą być zajmowane za zaległe podatki tegoż płatnika.

Obniżenie opłat pocztowych.

Z dniem 1 stycznia b. r. obniżone zostały w sposób następujący taryfy pocztowe od paczek:

Opłata za przesyłkę mieszaną t. j. zawierającą druki i próbki towarów wagi ponad 150 gr, wynosi w obrocie krajowym 35 gr. (dotychczas 50 gr), a wagi ponad 500 do 1000 gramów 50 gr. (dot. 60 gr).

Opłaty za paczki na odległości ponad 600 km. wynoszą za paczkę normalną o wadze do: 5 kg. 100 gr., 6 kg. 120 gr., 7 kg. 130 gr., 8 kg. 150 gr., 9 kg. 160 gr., 10 kg. 200 gr., 15 kg. 300 gr. i 20 kg. 400 gr.

Za paczkę z książkami i wydawnictwami o wadze do: 1 kg. 30 gr., 3 kg. 60 gr., 5 kg. 90 gr. 10 kg. 150 gr., 15 kg. 225 gr. i 20 kg. 290 gr.

Opłaty za doręczenie paczki o wadze ponad 10 kg. do 30 kg. wynoszą 60 gr. (dotychczas 80 gr.) Również opłaty za przekaz telegraficzny obniżono o 50 gr.

Czy jesteś członkiem Związku Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego.

Opłacanie rozmów telefonicznych przez wołanego abonenta.

Min. Poczt i Telegr. zezwoliło na opłacanie zagranicznych rozmów telefonicznych przez wołanego abonenta. Dzieje się to na żądanie wołającego, a po zasięgnięciu zgody wołanego abonenta. Wkrótce podobny sposób regulowania należności za rozmowy telefoniczne zostanie wprowadzony do rozmów krajowych.

Terminy do przedstawienia weksli do zapłaty i dokonania protestu.

Ministerstwo Sprawiedliwości zgodnie z uwagami Związku Izb, zgłoszonych m. in. na zasadzie wniosków Izby Przem.-Handlowej w Łodzi, wyjaśniło, iż „dniem, w którym można wymagać zapłaty“ (art. 38) i „dniem płatności“ (art. 44) jest dzień, wynikający z weksla jako termin płatności, a jeżeli ten dzień przypadłby na dzień świąteczny, najbliższy dzień powszedni. W ten sposób posiadacz weksla płatnego w oznaczonym dniu albo w pewien czas po dacie lub po okazaniu, będzie zawsze miał do dyspozycji 3 dni powszednie do przedstawienia weksla do zapłaty, dwa zaś dni powszednie do dokonania protestu, przy czym w pierwszym dniu.

Orzecznictwo Sądów Najwyższych w sprawach podatkowych.

Wyjaśnienia płatnika przed komisją odwoławczą.

Podatnik ma prawo domagać się wezwania go na posiedzenie komisji odwoławczej tylko w tym wypadku, gdy chodzi o ustne wyjaśnienia do jego odwołania, nie ma zaś tego prawa, gdy chodzi wyłącznie o sprzeciw przewodniczącego komisji szacunkowej.

(Wyrok N. T. A. z 6. V. 36 r. l. rej. 5538/35)

Księgi handlowe jako zapiski.

W przypadku powołania się płatnika na księgi handlowe, władza ma obowiązek oceny tych ksiąg jako zapisków przy ustalaniu obrotu, mimo, że księgi formalnie wadliwe zostały odrzucone.

(Wyrok N. T. A. z 29. IX-26 r. l. rej. 3673/34)

Uprawnienia komisji odwoławczej.

1. Komisja odwoławcza może, załatwiając odwołanie, zmienić orzeczenie I instancji na korzyść płatnika również z powodów, na które się płatnik nie powołał, a więc uwzględnić również fakt przedawnienia, na który się płatnik skutecznie nie powołał.

2. Okoliczność, iż komisja odwoławcza uwzględniła zarzut przedawnienia prawa wymiaru, podniesiony przez płatnika dopiero na posiedzeniu komisji nie uzasadnia skargi przewodniczącego komisji do N. T. A. (wyrok N. T. A z 18. II-35 r. l. rej. 2620/35).

Odrzucenie ksiąg o ustalenie dochodu.

Jak wiadomo, władze skarbowe, w razie odrzucenia ksiąg handlowych, ustalały zazwyczaj dochód płatnika według posiadanych materiałów, co powodowało przeważnie krzywdzący płatnika wymiar. W związku z tym Najwyższy Trybunał Administracyjny w orzeczeniu (l. rej. 614*/35) stwierdził, iż księgi podatnika mogą być pominięte przy określaniu jego dochodu tylko w wypadku, gdy są nierzetelne. W razie gdy władze ustala, iż kwestionowane księgi są rzetelne, a mają jedynie braki formalne, dochód ma być ściśle ustalony według ksiąg, chociażby one uznane zostały za nieprawidłowe.

Ważne orzeczenie w kwestii odpowiedzialności za długi.

Sąd Najwyższy wydał bardzo ważny wyrok w sprawie odpowiedzialności za dług. Zgodnie z tym wyrokiem:

„W razie zlicytowania całego zapasu towarów w sklepie dłużnika, w drodze egzekucji sądowej, założenie przez córkę dłużnika, która przez licytację nabyła tylko urządzenia w sklepie, w tymże samym lokalu takiego samego sklepu nie pociąga za sobą odpowiedzialności córki za długi powstałe w przedsiębiorstwie jej ojca“ (S. N. II. C. 1058/36 G.S. 52/36).

Z oddziału związku w Grodźcu.

W dniu 7 b. m. odbyło się walne Zebranie oddziału w Grodźcu przy udziale 34 osób z następującym porządkiem dziennym: Zagajenie i wybór prezydjum, odczytanie protokółu z poprzedniego Walnego Zebrania, sprawozdanie zarządu i komisji rewizyjnej sprawozdanie z działalności dotychczasowej związku, uchwalenie preliminarza budżetowego na rok 1937/8 udzielenie absolutorium ustępującym władzom związku wybór nowych władz i wolne wnioski.

Z ramienia zarządu głównego na zebraniu tym byli obecni pp. Baca, Jaskółka i Tomasik.

Zebranie zagaił Prezes Zarządu p. Stelmach Piotr witając przybyłych przedtsawicieli zarządu głownego z Sosnowca oraz obecnych członków związku, zapraszając do prezydjum p. Jaskółkę, jako przewodniczącego Zebrania, na asesorów pp. Bacę i Urbańczyka, na sekretarza p. Tomasika.

P. Jaskółka podziękował za wybór, witając jednocześnie przybyłych członków związku.

Protokół z poprzedniego Walnego Zebrania odczytała sekretarka związku p. Majowa, który przez zebranych został przyjęty.

Sprawozdanie z działalności zarządu zdał prezez oddziału p. Stelmach.

Sprawozdanie kasowe spowodu nieobecności na Zebraniu p. Gondkiewicza zdała p. Majowa, które wykazało saldo na przychód.

Następnie p. Majowa przedstawiła w krótkich zarysach przebieg konferencji gospodarczej w Sosnowcu. Na temat pdstulatów, złożonych podczas tej konrencji wywiązała się dłuższa dyskusja, w której zabierali głos p. Baca, p. Majowa oraz niektórzy z pośród członków oddziału. Następnie p. Flak wysunął wniosek, by wystąpić do odnośnych czynników o to, by lekarz wystawiający świadectwa zdrowia kupcom badał ich w obecności przedstawiciela związku, gdyż często się zdarza, że do badania zgłasza się osoba zupełnie obca.

W dalszym ciągu p. Baca omówił sprawę założenia przy związku kasy bratniej, która w nagłych wypadkach udzielałaby bezzwrotnych zapomog, sprawę istniejącej w Sosnowcu kasy bezprocentowej, oraz udzielanych kredytów nisko-procentowych, zdając jednocześnie relacją z poczynionych w tym kierunku przez zarząd główny starań w Dyrekcji B. G. K. w Warszawie.

Oddział liczy obecnie 31 członków i rozwija się pomyślnie, gdyż zgłaszają się na członków nietylko kupcy miejscowi lecz i z miejscowości okolicznych, przez co liczebność związku stale wzrasta.

Preliminarz budżetowy na r. 1937/8 przedstawia się w sumie zł. 312,00 i przez zebranych został przyjęty.

Ustępującemu zarządowi oddziału zebrani udzielili absolutoriu i w punktcie następnym przystąpiono do wyboru nowych władz związku, który ukonstytuował się w sposób następujący: prezesem wybrany został ponownie p. Stelmach Piotr, vice-prezesem p. Skowron Józef, sekretarka p. Majowa Weronika, skarbnikiem p. Jędrusik Emilian, gospodarzem p. Makola Stanisław, zastępca sekretarza p. Mikosz Stanisław, zastępcy; pp. Gondkiewicz Stanisław i Jędrusik Józef: Komisja Rewizyjna: przewodniczący p. Flak Wincenty członkowie pp. Urbańczyk Stanisław i Januszewski Roman; zastępcy pp. Kuszewski Wacław i Flak Stefan.

W wolnych wnioskach p. Jaskółka zaapelował do zebranych o poparcie miesięcznika, wydawanego przez centralę związku przez abonowanie go przez każdego członka oddziału, wyjaśniając jednocześnie cel i zadanie tego miesięcznika, co zebrani przyjeli bardzo życzliwie.

Na zakończenie p. Baca podziękował zebranym za łaskawy udział w zgromadzeniu, życząc oddziałowi dalszego pomyślnego rozwoju.

Konferencja Gospodarcza.

W dniu 27 stycznia b r. w sali posiedzeń Rady Miejskiej w Ratuszu pod przewodnictwem Starosty Powiatowego i Grodzkiego p J. Boxy, odbyła się konferencja gospodarcza z udziałem przedstawicieli władz skarbowych, samorządowych, urzędu poczto-telegraficznego oraz samorządu gospodarczego.

Konferencję zagaił Starosta p. Boxa, witając przedstawicieli samorządu gospodarczego oraz dziękując zebranym za tak liczny udział.

W konferencji tej brali udział przedstawiciele rzemiosła, drobnego przemysłu i handlu.

Na pierwszym planie przedstawiciele rzemiosła zgłosili swe referaty następnie zabrał głos p. E. Gruszczyński vice Prezes Izby Przemysłowo-Handlowej, dziękując p. Staroście za zwołanie konferencji, streszczając w krótkich słowach znaczenie i jej donioslość.

W dalszym ciągu zabrał głos przedstawiciel związku naszego p. Baca, dziękując p.

Staroście za zorganizowanie tak pożytecznej konferencji, na której drobne kupiectwo ma możność wypowiedzenia swych bolączek i przedłożenia postulatów.

Treść postulatów, wysuniętych przez nasz związek jest następująca:

1) O uchylenie ustawy o ograniczeniu egzekucji do snmy zł. 100, gdyż obecnie bardzo duża ilość osób zarabia do 100 miesięcznie, a kupiec dając towar na kredyt, należności swych od osób tych wyegzekwować nie może.
2) O obniżenie opłat za upomnienia skarbowe z kwoty zł. 1,50 do kwoty zł. 0,50.
3) Obniżenie ceny świadectw zdrowia ze zł. 3 do zł. 1,50.
4) O uznanie rzeczoznawców dla spraw podatkowych, lustracyjnych i t. p. z pośród przedstawicieli miejscowych organizacyj.
5) Obniżenie ceny hurtowej nafty oraz soli gdyż drobne kupiectwo nie tylko że nic na artykułach tych nie zarabia, lecz traci przez dokładanie torebek rozważanie e. t. c.
6) Ograniczenie czasu trwania handlu w halach targowych do 2-ch dni w tygodniu od 7—12.
7) Zniesienie przedłużenia godzin handlu w dni przedświąteczne. Nad punktem tym wywiązała się dłuższa dyskusja.
8) Zniesienie sprzedaży w sklepikach przy szkołach, urzędach skarbowych,, fabrykach, kopalniach, jak to ma miejsce obecnie gdzie sprzedawane są artykuły różne między innymi manufaktura, wino, skarpetki i t. p.
9) Zniesienie bezpłatnych świadectw handlowych, wzamian za to zastosowanie świadectw ulgowych kat. pół. czwartej i I-szej grupy podatku zryczałtowanego.
10) Zniesienie handlu domokrążnego i rozwożnego.
11) Zmniejszenie podatku obrotowego za rok 1935 i zryczałtowanego za lata 1936 i 1937 przez wydanie okólnika o możności wnoszenia odwołań przeciw wymiarowi nadmiernemu.
12) Podwyższenie kontygentu rozmów telefonicznych z 75 do 150.
13) Ustalenie 10% od sprzedanego chleba
14) O wydawanie artykułów żywnościowych, bezrobotnym przez sklepy spożywcze. W sprawie tej złożony był przez nas w dniu 13 b.m. Miejskiemu Obywatelskiemu Komitetowi Zimowej Pómocy Bezrobotnym.
15) przyznanie kredytu większego dla drobnego kupiectwa, o co złożony został memoriał do B.G.K. w dniu 28. XI. 36 r.,
16) Odroczenie terminu zniesienia połączeń lokali handlowych z mieszkalnymi do lat lepszej koniuktury, braku lamperii do miesięcy letnich oraz o zastosowanie sztucznej wentylacji w sklepach w których jest konieczną.

W dalszym ciągu zabierali głos przedstawiciele innych organizacji kupieckich i rzemiosła m. inn. Prezes I. P. H. p. Garliński oraz radca I.H.P. p. P. Kucharski.

Po wyczerpaniu wszystkich referatów udzielił w sprawach podatkowych wyjaśnień Naczelnik 2 Urzędu Skarbowego p. mgr. Deńca przedstawiciele urzędów pocztowo-telegraficznych oraz władz samorządu gospodarczego.

W zakończeniu p. Starosta podziękował przedstawicielom organizacji za obfity i rzeczowy materiał obrad.

Płatność podatku w marcu.

W marcu płatne są następujące podatki.

1) Do 25 marca, zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za r. 1937 w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w lutym, przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego zgłaszania sprawozdań o swych oponacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia a z innych przedsiębiorstw przedsiębiorstwa handlowe I II kategorii oraz przemysłowe I. V. kategorii prowadzące prawidłowo księgi handlowe.

2) Do 1 kwietnia — przedpłata na podatek dochodowy na rok 1936 przez osoby fizycznie i spadki wakujące, prowadzące prawidłowo księgi handlowe lub gospodarcze.

3) Do 7 marca — podatek dochodowy od uposażeń emerytur i wynagrodzeń na najemną pracę, wpłaconych przez służbodawcę w lutym 1937 r.

4) Do 5 marca — podatek od energii elektrycznej pobranej przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 16 do 28 lutego 1937 r., do 20 marca podatek pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni marca.

Ponadto płatne są w marcu zaległości odroczone lub nałożone na raty w terminie płatności w tym miesiącu oraz podatki, na ktore płatnicy otrzymali nakazy płatnicze w terminie płatności również w tym miesiącu,

Sprawozdanie z Walnego Zebrania członków związku.

W niedzielę dnia 14 b. m. odbyło się Walne Roczne Zebranie członków Związku Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego. Zebranie rozpoczęło się o godz. 15 w drugim terminie z następującym porządkiem dziennym: zagajenie i wybór prezydium, odczytanie protokółu z poprzedniego zebrania sprawozdanie z działalności Zarządu i Komisji Rewizyjnej, uchwalenie absolutorium ustępującym władzom związku, referaty i omówienie ogólnej działalności związku, zatwierdzenie budżetu na rok 19 7/8, wybór nowych władz związku i wolne wnioski.

Zebranie zagaił prezes zarządu p. Machura, zapraszając do prezydium p. Setmana, jako przewodniczącego, pp. Ozgę i Kwaśniewskiego na asesorów, oraz p. Tomasika na sekretarza. Protokół z poprzedniego Zebrania został odczytany i przez zebranych przyjęty. Sprawozdanie z działalności zarządu zdał prezes p. Machura, omawiając poszczególne prace zarządu jak: zakupienie, w krótkim stosunkowo czasie istnienia związku, sztandaru, ufundowanego z datków członków i firm handlowych i przemysłowych, wydawanie artykułów żywnościowych bezrobotnym oraz sprawę kredytów dla drobnego kupiectwa. Nad sprawą kredytów otworzono dyskusję, w czasie której członek związku p. Tylec zgłosił rezolucję treści następującej:

„Z uwagi na to, że starania zarządu naszej organizacji w sprawie uzyskania kredytów dla członków naszego związku, nie odniosły dotąd pożądanego skutku, a drobne kupiectwo i drobny przemysł nie korzysta zupełnie z żadnej pomocy w tym względzie Walne Zebranie członków Związku Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego, uchwalic raczy:

Zebrani na Walnym Zgromadzeniu w dniu 14 marca 1937 r. wzywają zarząd Związku do bezwłocznego wystosowania memoriału w sprawach kredytowych do Pana Prezesa Rady Ministrów i Pana Ministra Przemysłu i Handlu i przyczynienia wszelkich najmozliwszych kroków, aby sprawa kredytów, dla członków naszej organizacji, weszła możliwie najszybciej na realne tory".

Wniosek podany przez p. Tylca podany został pod głosowanie, za wnioskiem odpowiedzieli się wszycy zebrani. Zarząd Związku rezolucję tę opracuje szczegółowo i wyśle pod odpowiednimi adresami.

P. Szymaszek w poparciu wniosku wypstąpił, by nie wysyłać tego jako zażalenie do miarodajnych czynników. Z poczynionych w tym kierunku starań przez zarząd Związku zdał sprawozdanie p. Baca, w dalszym ciągu omawiając szczegóły konferencji gospodarczej w ratuszu w dniu 27 stycznia b. r.

Z dotychczasowej działalności oddziału związku [illegible] Górn. sprawozdanie zdał sekretarz od[illegible] Oddział liczy obecnie 47 członków [illegible] kupiectwo chrześci[illegible]

Sprawozdanie z działalności oddziału związku w Grodźcu zdał p. Jaskółka, omawiajac szczegółowo jego prace, Liczba członków w tymże oddziale wynosi 31 osób,

Sprawozdanie kasowe zdał skarbnik związku p. Słupski, Komisji Rewizyjnej p. Żelichowski. Stan finansowy związku za rok ubiegły przedstawia się w sposób następujący: przychód w sumie zł. 2318 plus pozostałość nadwyżki z datków na sztandar zł. 93 razem zł. 2401 gr. 16 rozchód — w sumie zł. 2348 gr. 51, zatym saldo na przychód wynosi zł. 52 gr. 65

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej przyjęto jednogłośnie i na wniosek przewodniczącego Komisji, udzielono absolutorium ustępującemu zarządowi.

Jednocześnie podziękowanie za owocną pracę zarządu w imieniu zebranych udzielił członek związku p. Zientara.

Referat na temat gospodarki kapitału żydowskiego i jego środków konkurencyjnych oraz zadaniu kupiectwa chrześcijańskiego i związków kupieckich służącym ogólnym interesom jego członków, wygłosił członek związku p. red. Kojder.

Sprawozdanie z ogólnej działalności związku zdał prezes p. Machura. Preliminarz budżetowy, odczytany przez sekretarza związku w sumie ogólnej przychodu i rozchodu na rok 1937/8 zł. 2600,00 zebrani przyjęli.

Następnie prezes zarządu zgłosił dymisję ustępujących władz związku wobec czego przystąpiono do wyboru nowych władz przez głosowanie tajne.

Obecny Zarząd przedstawia się w sposób następujący: prezesem wybrany został ponownie p. Machura, I vice-prezesem p. Ozga II vice-prezesem p. Jaskólski, sekretarzem zarządu p. Żelichowski, skarbnikiem p. Słupski, gospodarzem p. Jaskółka, członkami zarządu p. Baca, p. Tylec i p. Janicki; zastępcy pp.: Nowak, Dziurski, Kowalik, Mucha i Gondek. Komisja Rewizyjna: przewodniczący — p. Kwaśniewski, członkowie pp. Smulski i Czajkowski, zastępcy pp. Hutkowski i Węgiel. W dalszym ciągu p. Jakskółka omówił sprawe miesięcznika, wydawanego przez związek p. t. „Głos Handlowo-Prezmysłowy".

Sprawę związanej obecnie kasy bezprocentowej omówił p. Baca. W wolnych wnioskach omówiona została treść artykułu, zamieszczonego w „Expresie Zagłębia" p.t. Herbata w grubym opakowaniu, a uderzajacy ostrżem swym w drobne kupiectwo chrześcijańskie. Opracowaniem odpowiedniego artykułu, jako odpowiedzi na wysunięte kupiectwu zarzuty zająć ma się p. Siwecki — redaktor miesięcznika zwiazku, poczem przewodniczacy podziękował zebranym za łaskawy, a tak liczny udział i rzeczowa dyskusję prowadzona w czasie obrad i Zebranie o godz. 19 zakończono.

„Wesołych Świąt“

życzy członkom i czytelnikom

Zarząd związku i administracja.

CENY OGŁOSZEŃ:

1/1 str.— 100 zł. 1/2 str. — 50 zł. 1/3 str. — 40 zł. 1/4 str. — 30 zł.
1/5 str.— 25 zł. 1/6 str. — 20 zł. 1/8 str. — 15 zł. 1/10 str. — 12 zł.
1/12 str.— 10 zł. 1/16 str. — 8 zł. 1/20 str. — 6 zł. tekst 50% drożej

PRENUMERATA:

Roczna . . . . zł. 2,40 gr
Półrocznie . . . . zł. 1,20 gr.

Redaktor: TADEUSZ SIWECKI. Wydawca: Związek Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego.

Druk. D. Fularski, Sosnowiec Zytnia 30.